

13- Selefîlerin İmam Malik'e attıkları iftira

Bu dersimizde, Selefîlerin İmam Malik Hazretlerine attığı bir iftirayı çürüteceğiz. Selefîler diyor ki:

— Allah Arş'ın üzerine yükseldi ve oturdu. Lakin bu oturuş celaline ve kemaline yaraşır şekilde olmuştur. Nasıl oturduğunu düşünmeyiz, tevil etmeyiz ve benzetmeyiz. İmam Malik'in "İstivanın manası malumdur ve sabittir." sözünün manası budur.

Selefîler böyle diyorlar. İmam Malik Hazretleri "İstivanın manası malumdur ve sabittir." sözünü Allah'ın Arş'ta oturduğunu kastetmiş.

Onların bu iftirasına cevaben deriz ki: Birçok şeyi yanlış anladığınız gibi, İmam Malik'in, "İstivanın manası **malumdur** ve **sabittir**." sözünü de yanlış anlamışsınız.

"**İstivanın manası malumdur**." demek, "Dilde anlamı bilinmez değildir, lügat manası bellidir." demektir. İstivanın **sabit olması** da Arş'a istivanın ayette geçmesidir. **İstivanın manası malumdur** lügat manası bellidir ve **sabittir. Yani ayetle sabittir. Çünkü Allah Teâlâ, onun varlığını bize kuran-ı kerimde bildirmiştir.**

— "İstivanın manası malumdur ve sabittir." sözünün manası bu. Siz bunun neresini anlamadınız ki bu sözü, İmam Malik'in Allah'ın gökte olduğuna inandığına yorumluyorsunuz?

— Ayrıca İmam Malik'in sözünün tamamını da nakletmezler. Yarıda bırakırlar. Bunlar hep böyledir kardeşlerim aldatma ve cerbeze ile iş görürler.

Şimdi Sizin yarıda kestiğinizi biz tamamlayalım:

İmam Malik'e bir adam, "Allah Arş'a nasıl istiva etmiştir?" diye sordu. İmam Malik adama, "Allah'ın istivası malumdur ve sabittir. Keyfiyeti ise imkânsızdır ve ona iman edilmesi farzdır. Bunun hakkında nasıl diye soru sormak bidattır." diye cevap verdi.

Bakın, İmam Malik diyor ki: **İstivanın keyfiyeti imkânsızdır**. Bazı metinlerde de gayri ma'kul diyor. Keyfiyet ma'kul değildir yani Allah'a isnadı akıl işi değildir. Çünkü İstiva: oturma ve yerleşme, yükselme manasındadır ki bunlar Allah hakkında düşünülemez. Bu, Allah hakkında imkânsızdır. Arş'a istiva hakkında nasıl diye sormak da bidattır. İmam Malik daha ne desin.

İmam Malik "istiva"nın manasını açıklamamış ve -selef âlimleri gibi- manasını Allah'ın ilmine havale etmiş. Bu konularda konuşmayı da bidat kabul etmiş. Bu sırdan dolaydır ki Maliki mezhebi mensupları bu bidat pisliğine düşmemişler; Allah hakkında teşbih ve tescim günahından -yani Allah'ı insanlara benzetmek ve Allah'ı cisim kabul etmek fikrinden-

muhafaza olmuşlar.

Şimdi meseleyi toparlayalım:

1. İmam Malik Hazretleri bu konuda konuşmayı bidat kabul ediyor.
2. Ayetin zahiri manasının Allah için imkânsız olduğunu söylüyor.
3. Selef âlimleri gibi, ayetin manasını izah etmeyip, “Allah’ın muradı neyse biz ona iman ettik.” diyor.

Hâl böyle iken, Selefiler, İmam Malik’in Allah’ın gökte olduğuna inandığını söylüyorlar. İmam Malik bunu demiştir bunu mu kastetmiştir. — İmam Malik’e bundan daha büyük bir iftira var mıdır?

Kardeşlerim İbni Teymiye zaten bu inanıştadır. Allah arşın üzerine oturur der ve haşa Allah’ın bir cisim olduğunu kitaplarında açıkça söyler. Hatta **bir** Cuma günü camide, insanlara vaaz ve nasihatte bulunurken minberin merdiveninden bir basamak aşağıya inerek “*muḥakkak ki Allah Teala benim buradan indiğim gibi dünya semasına inmektedir.*” Diyecek kadar tecsimi kabul etmiştir. Sözlerine Selefin o büyük imamlarını delil göstermesinin hiçbir kıymeti yoktur. Bunlar fikrini oturtacak bir zemin arayışının ve bu konudaki çaresizliklerinin bir ifadesidir.

Bu Selefiler İmam Malik’e iftira attıkları gibi, Ahmed İbni Hanbel Hazretlerine de birçok iftira atmışlar. İbnu’l Cevzi bu iftiraları, “Def’u Şühebi’t-Teşbih” isimli eserinde teker teker çürütmüş.

Yine Takiyuddin el-Hinsi, bu iftiraları çürütmek için özel bir eser yazmış. Bu eserin ismi de şudur: Def’u şübehi men şebbehe ve temerrade ve nesebe zâlike ile’s Seyyid-el İmam Ahmed

Kardeşlerim, her dersimde tekrar ediyorum. Selefilerin âlimlere atfettikleri sözlere hemen inanmayın. Bunların atıflarının çoğu yalandır. Bunların hadis diye gösterdiklerinin çoğu da hadis değildir. Ehl-i sünnetin itirazından korktukları için, kendi batıl itikatlarını Ehl-i sünnet âlimlerine nispet etmişler, onlara iftira atmışlar hatta hadis dahi uydurmuşlar. Bunların tek işi âlimlere iftira atmaktır. Hele hele de İbn Teymiyye aman ha kardeşlerim. Selef adına konuştuğunu söyler, her söylediğini Selefe dayandırır ama Selefin söylemediği şeyleri de söyleme huyu vardır. İlerde yeri geldikçe bunlara da değineceğiz. Müteşabihatı tefsir ederken ayetin zahirini anlamını alır, semada yerleşme, bir yere oturma, hareket etme gibi beşerî fiilleri Allah’a isnat eder.

Ehli sünnet akidesine muhalif arıza ve medar-ı niza meselelerin arkasında hep İbn Teymiyye’nin bu sakat görüşleri vardır. Bu ümmetin muhakkik âlimleri tarafından tenkit edilmiş ve sayılamayacak kadar çok reddiye kaleme alınmıştır. Şu son 200 yılda Vehhabîliğin kurulmasıyla tekrar ön plana çıkartılmaya çalışılmaktadır. Kendilerine Selefi diyerek tanımlarlar. Bu ismin arkasında ümmeti bölüp, önüne gelene kafir diyen bir zihniyet var. Rabbimiz bunların şerrinden ümmet-i Muhammed’i muhafaza eylesin. Âmin.